

نقشه راه جلسه ولادت حضرت عبدالعظیم حسنی، دوشنبه ۱۶ مهر ۱۴۰۳

اولیاء الهی

اولیای الهی رفیق واقعی

- میگدهای که مصداق شراب طهور الهی هستند
- هم راهنما هستند و هم وجودشان، حیاتشان و مماتشان برای انسان جان‌بخش و نور آفرین است
- جلوه جمال خدا برای بشریت

اولیاء الهی مصداق نام رفیق هستند

- خدا ساقی است و در این سقایت شراب طهور به مومنان عطا می‌کند
- به تناسب این اسم با آن‌ها ارتباط بگیریم و دوست شویم
- اولیاء الهی باید به دوستان، مونسان و رفقای ما تبدیل شوند

امام

- مادر
- پدر
- برادر
- دوست

اگر ما نمی‌توانیم این ارتباط را درک کنیم، نشانه ناخالصی ماست

- حرم‌های مطهر مصداقی از بهشت است و با همه فضاهای دیگر متفاوت است
- دنیا و غم‌های دنیا را فراموش کرده و از لذات بهشتی لذت می‌بریم

معنای رفیق

رفیق کسی است که رفیق و مدارا دارد بدبین نمی‌شود و سوءظن پیدا نمی‌کند

وَحَسَنَ أَوْلَیْكَ رَفِیقًا نساء، ۶۹

- خدا، امامان و اولیاء خدا
- حتی وقتی که آلوده به گناه هستیم، از ما نمی‌برند و روی‌گردان نمی‌شوند
- وحشت گناه مانع برگشت ما می‌شود اما خدا با ما اینگونه نیست
- اغلب انسان‌ها نسبت به هم بنا به طبیعت تصمیم می‌گیرند اما فطرت‌گراها اینگونه نیستند
- به معنای واقعی کلمه رفیق هستند

کسی که اینگونه نیست، خودشیفته بوده و به دیگران به عنوان ابزار نگاه می‌کند

فرصت رفاقت

کسب روح رفاقت تنها وظیفه ماست

خدا اولیای الهی را به عنوان رفیق معرفی کرده است این به معنای این است که ما باید اسم رفیق را در وجود خود فعال کنیم و با آنان ارتباط بگیریم

ما اغلب رفقای حقیقی خود را به شنون پایینی می‌فروشیم

خدا برای ما رفقای حقیقی ترتیب داده اما ما توان استفاده و تبدیل نداریم

روح ما توانایی رفاقت با تمام غیب را دارد

به شرط ساخته شدن و کسب توان‌مندی

دنیا تنها زمان ما برای رفاقت است

اگر قلب ما این عشق و رفاقت را باور کند، در لحظه وفات به دوستانمان ملحق خواهیم شد